

KAPITOLA PRVNÍ

DUCHOVNÍ ŽIVOT

Naši diskusi o našem pozemském životě začneme duchovním životem.

Co je duchovní život a jak by se měl naplnit.

Mnozí z nás mají velmi nejasné chápání toho, co je vlastně duchovní život. Mnozí lidé na této Zemi věří, že neexistuje žádná taková věc, jako je duchovní život. Omezují své chápání našeho pozemského života na každodenní aktivity, které zabezpečují naše přežití a fyzický materiální blahobyt.

Většina lidí má tendenci plést si duchovní život s náboženstvím. Slovo "duchovní" pro ně velmi často znamená přidružení k nějakému náboženství, pravidelné chození do kostela na bohoslužby, vykonávání určitých rituálů a obřadů, modlení se, vypadat zbožně a mluvit zbožně atd. Jinými slovy, pro mnohé lidi být duchovní znamená být pobožný. Avšak tato dvě slova – "pobožný" a "duchovní" – nemají nic společného, nebo jen velmi málo.

Při mých setkáních s mnohými lidmi po celém světě jsem poznal dost takových, kteří neměli vůbec žádné pochopení pro jakékoli náboženství, ale naproti tomu byli velmi duchovními lidmi. Na druhé straně znám mnoho lidí, kteří jsou hluboce pobožní, ale nemají v sobě žádný duchovní smysl. Z tohoto rozdílu je zřejmé, že to, co někteří lidé považují za duchovní život, není nutně duchovní život, ale něco jiného.

Ale, jaký je rozdíl mezi duchovním životem a náboženským životem? Na této Zemi se samozřejmě prochází mnoho lidí, kteří jsou současně pobožní i duchovní. A samozřejmě jsou mnozí, kteří nejsou ani duchovní ani pobožní.

Být pobožný v podstatě znamená řídit se určitou doktrínou nebo učením jedné specifické církve nebo náboženské denominace a vykonávat určité aktivity, které jsou diktovány dogmatem této církve a považovat takovéto vnější úkony za jediné požadavky duchovního naplnění našeho pozemského života.

Na druhé straně, být duchovní v podstatě znamená uznat ten fakt, že náš pozemský život je jenom krátká fáze našeho všezahrnujícího života, přechodné období, které je podřízené určitému vyššímu účelu a smyslu a které je ovládané a řízené hlubokými, subjektivními, vnitřními dispozicemi. Tyto dispozice jsou výsledkem stavu záležitostí, které nevznikají v tomto světě nebo ve vnějších faktorech lidského života, ale pocházejí z úplně odlišného zdroje, který nikdy nemůžeme vnímat našimi omezenými fyzickými smysly ani náležitě pochopit naší běžnou vědomou myslí.

Jinými slovy, být duchovní znamená plně uznat a přijmout ten fakt, že náš pozemský život má hlubší a vyšší smysl a účel než ten, který nám říká naše běžná čili vnější mysl. Ale uznání a přijetí tohoto faktu nutně neznamená, že vedeme duchovní život. Abychom mohli oprávněně prohlásit, že vedeme skutečný duchovní život, musíme zajít o jeden krok dále. Musíme konat v souladu s takovými uznáním a přijetím. Musíme ohledně toho něco dělat na trvalých základech a nejen o tom vědět a o tom mluvit. Poznání, mluvení a konání něčeho ohledně toho není určeno tím, co

říká ta či ona církev, nebo ta či ona osoba, ale našimi intuitivními pocity, tím, co cítíme přímo v sobě z našeho vlastního nitra. Takto můžeme v první řadě rozlišit mezi bytím duchovní osobou a pobožnou osobou. Tato dvě rozpoložení se vzájemně nutně nevylučují, ale nikdy by se neměla jedno s druhým zaměňovat.

Většina lidí neuznává, že k našemu pozemskému životu náleží něco víc, než jen žití každodenního života se všemi jeho těžkostmi, problémy, starostmi, placením účtů, interakcemi, aktivitami atd.

Dokonce také lidé, kteří nejsou ani duchovní, ani náboženští, uznávají, že náš pozemský život, není ve většině případů, nikdy naplněn určitými stanovenými vymoženostmi. Když máme potřebu mít nové auto nebo lepší auto, nebo nový domov, nebo větší dům, atd., jen co naplníme naši potřebu nebo touhu v tomto ohledu, jsme obyčejně spokojeni jen do té doby, než novost této situace nevyrchá. Jen co nové auto nebo nový dům, nebo cokoliv, co máme, ztratí svou novost a naše vzrušení z toho, že to máme, pomine, začneme se znovu cítit nespokojení. Do našeho života vstoupí nová potřeba nebo touha, kvůli které začneme usilovat, dokud se nesplní k naší spokojenosti, nebo pokud se jí nevzdáme jako nespílnitelné.

Avšak splnění jakékoliv takovéto přechodné potřeby nenaplní náš pozemský život. Opět se stáváme neklidnými a nespokojenými a snažíme se o něco jiného, abychom uspokojili naši touhu po tom či onom. Dokonce, i kdybychom získali všechna možná materiální bohatství tohoto světa, nebo vlastnili všechno, co potřebujeme z hlediska materiálního života nebo žití, přesto bychom se ve většině případů necítili šťastní příliš dlouhou dobu. Něco vždy chybí. Vždy existuje něco víc. Dokonce i u lidí, kteří nevěří v nic duchovního a náboženského, získání určitých bohatství je nečiní definitivně šťastnými. Po chvíli chtějí víc. Když dostanou víc, stále ještě nejsou šťastní, protože chtějí stále více. To pokračuje do nekonečna. Bez ohledu na to, kolik mají, chtějí stále víc.

Příčinou toho, proč jsme zřídka kdy spokojeni s našimi materiálními výdobytky a vždy chceme víc, je to, že se zoufale snažíme (často bez vědomého uvědomění) nahradit splnění našich určitých duchovních potřeb materiálním, tudíž neduchovním zbožím. Naše touha mít víc nutně neznamená, že potřebujeme víc. Je to emoční náhrada naší vnitřní potřeby po duchovním naplnění našeho pozemského života.

Pro ty, kteří mají rádi citáty z Biblí Svaté, dovolte mi nyní citovat to, co Ježíš Kristus řekl o těchto záležitostech. Mnozí neduchovní lidé, kteří budou toto náhodou číst, budou samozřejmě takovými citáty znechuceni. Je to ale také v jejich prospěch vědět, co různé zdroje říkají o této důležité záležitosti.

V Evangelii podle Marka, v kapitole 8, ve verších 36–37, čteme:
"Co prospěje člověku, kdyby získal celý svět, ale sám sobě uškodil?"

V Evangelii podle Lukáše, v kapitole 9, ve verši 25, Ježíš Kristus říká:
"Neboť co je člověku platné, když získá celý svět, ale sám sebe zničí nebo ztratí?"

V Evangelii podle Lukáše, v kapitole 16, v druhé polovině verše 15, čteme:
"Co je u lidí vznešené, je v Božích očích ohavnost."

A v Evangelii podle Matouše, v kapitole 6, ve verši 33, se dovídáme, že bychom měli:

"hledejte nejdříve Království Boží a Jeho spravedlnost, a všechny tyto věci vám budou přidány."

Z výše uvedených citátů je velmi zřejmé, že pravé chápání a naplnění našeho pozemského života je něco úplně jiného, než jen kráčení za našimi každodenními všedními záležitostmi a že priority našeho pozemského života jsou jaksí úplně scestné, protože, jak čteme výše, „... co je vysoko ceněno mezi lidmi, je ohavností v očích Boha." Toto je velmi ostré prohlášení! Proč by Ježíš Kristus řekl něco takového? Aby přivedl do naší pozornosti, že uspořádání stavu záležitostí na této Zemi není normální, jak by si většina lidí ráda myslela a že náš pozemský život je jakási noční můra nebo past, která má velmi málo společného s pravým životem. Pravý život je vždy duchovního původu, a proto když se chceme dostat ven z této pasti, musíme nejprve vyhledat Království Boží a Jeho spravedlnost a všechny tyto jiné věci, které si tak hodně ceníme a které považujeme za jediný smysl a účel našeho pozemského života nám budou přidány jako prémie. Ale my jsme si, z toho či onoho důvodu, učinili tuto prémii nejdůležitějším snažením, cílem a účelem našeho pozemského života.

Jak bylo uvedeno výše, naše potřeba mít stále větší kus této prémie, je rafinovanou náhradou za naši skutečnou potřebu hledat Království Boží a Jeho spravedlnost. Někde na cestě životem jsme ztratili svou náležitou perspektivu a úspěšně jsme zablokovali vymoření se našich skutečných potřeb Království Božího a Jeho spravedlnosti, to jest, mít náležité chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních aspektů.

Hledat Království Boží znamená, že jsme ztratili naši cestu z pravé reality a z pravého života. Jinak by Ježíš Kristus neměl žádnou potřebu říci "hledejte nejdříve Království Boží". Za druhé to znamená, že i když někteří z nás jsou si vědomi duchovních potřeb, které musí být splněny, neklademe tyto potřeby na vrchol seznamu našich priorit. Jinak by neexistovala žádná potřeba říci: Hledejte nejdříve. Za třetí, toto tvrzení znamená, že náš pozemský život má jiný účel a smysl, než si to většina z nás myslí, že má. Jinak bychom nebyli nabádáni hledat něco jiného. A za čtvrté to znamená, že existuje úplně odlišná realita života, která jde daleko za všechno, co známe nebo vnímáme jako život. Jinak by neexistovala žádná potřeba i jen trochu se zmínit o nějakém jiném království než o tom, které je nám důvěrně známé – náš pozemský život.

Prohlášení "hledejte Jeho spravedlnost" znamená, že to, co považujeme za správné a náležité, není ve skutečnosti ani správné, ani náležité. A to, co považujeme za pravé a uspokojující, není ani pravé, ani uspokojující. Takže to znamená, že žijeme v úplně iluzi toho, co náš pozemský život vlastně je.

Ale když je to tak a drtivé zkušenosti lidstva na této Zemi krvavě dokazují, že je tomu tak, potom čím to je, že jsme ztratili naši cestu z pravé reality a z našeho skutečného domova, a žijeme v iluzích, zkresleních a nepravdách této reality? Jak to, že tak mnozí z nás považují náš pozemský život a způsob, jakým se tu žije a projevuje, za jedinou možnou, myslitelnou a normální realitu? Proč je to tak, že v současnosti tak mnozí z nás dokonce ani nevěří, nebo se dokonce o to ani nestarají, nebo na to nechtějí myslet, že existuje něco jiného nebo odlišného anebo reálnějšího než to, co máme a prožíváme v každém okamžiku našeho pozemského života? Proč je to tak, že věnujeme takovou malou nebo žádnou pozornost čemukoliv duchovnímu, nebo tomu, co přesahuje naše každodenní žití? Proč je to

tak, že trávíme většinu našeho denního času v aktivitách, které nám nedovolují přemýšlet nebo věnovat náš čas našim vnitřním, duchovním potřebám? A potom dokonce ani neuznáváme, že máme takovéto potřeby, navzdory té skutečnosti, že všechny naše problémy, nedostatky, utrpení, mizérie, atd., jsou stálou připomínkou toho, že máme takovéto potřeby? Proč trávíme tak hodně času nicneděláním, nebo trávíme hodiny před televizní obrazovkou nebo v podobných neužitečných aktivitách?

Před několika miliony let byla na této Zemi rasa lidí, která se nám velmi málo podobala s tou výjimkou, že byli humanoidi, jako jsme my. Ta rasa vlastnila obrovské poznání vědy a všeho jiného. Tato rasa byla vysoce vyvinutá ve všech ohledech a my nemáme schopnost si i jen představit, jak vysoko byla tato rasa vyvinutá. Členové této rasy byli původně velmi duchovní lidé a byli v kontaktu s pravou realitou Stvoření.

Ale v jednom bodu své historie se z určitých velmi důležitých duchovních důvodů rozhodli experimentovat s ideou přivedení lidí do života ne duchovními prostředky, jak byli stvoření oni sami, ale pomocí přírodních prostředků bez jakéhokoli zahrnutí něčeho duchovního.

Tento experiment byl velmi dlouhým procesem. Po dlouhé době se vědcům této rasy podařilo utvořit určitý typ lidí, kteří byli vytvořeni ne duchovními prostředky (tedy přímým Božím nadělením), ale určitým genetickým inženýrstvím a manipulací různých živočišných a jejich vlastních genů. Ti vědci toho nemohli udělat příliš moc s duchem jedince, protože duch je vždy nadělením Nejvyššího a nemůže být změněn žádnými přírodními ani vědeckými prostředky, ale mohli značně změnit fyzickou formu projevu toho ducha.

Spoutali toho ducha do pasti fyzické formy takovým způsobem, aby učinili toho ducha závislým, ve svém přežití v tomto těle, na vnějších faktorech, a ne na duchovních faktorech. Takže, plně zaneprázdnili tohoto ducha záležitostmi efektivního přežití v tomto těle. Toto přežití bylo umožněno jen sledováním určitých vnějších, neduchovních způsobů a prostředků (jako např.: fyzická potřeba potravy, nápoje, vylučování výkalů a moči, atd.). Neustálé zaneprázdnění vnějšími prostředky, pomocí kterých mohlo fyzické tělo tohoto ducha přežít, vedlo k vyvinutí zlovyku dívat se na přírodu a její zákony, to jest dívat se ven a ne dovnitř.

Když se stále nacházíme vně sebe samých a tento stav se stává hlavním zdrojem našeho tělesného přežití, budeme postupně získávat sklon ztrácet jakoukoliv potřebu duchovních náhledů.

Časem, v jednom okamžiku, ztratíme všechn zájem o cokoliv duchovního a přijdeme k bodu, kdy někteří z nás budou popírat, že existuje nebo že je potřebné či důležité jakýmkoliv způsobem či stylem něco duchovního. Takže nakonec ztratíme naši cestu z našeho pravého domova a ztratíme se ve světě iluzí a nereality. A jestliže je to jediný svět, který známe (protože jedním z hlavních účelů výše uvedeného experimentu bylo znemožnit nám přímo vnímat cokoliv jiného než vnější svět a přírodu), logicky jsme usoudili, že v bytí a existenci neexistuje nic jiného, anebo když existuje, je to pro nás tak vzdálené a nepochopitelné, že snažit se s tím něco udělat, by bylo mrháním času.

My všichni jsme potomky těch lidí, jejichž fyzická forma a duševnost byla utvořena členy výše uvedené rasy (nazývám je pseudotvůrci). Když má někdo zájem dozvědět se víc o této záležitosti, doporučuji mu přečíst si knihu "Kdo jsi a proč jsi zde?" a jiné knihy, jejichž názvy jsou uvedeny na poslední stránce této knihy.

Hlavní věcí, která byla dosažena výše uvedeným genetickým inženýrstvím a manipulací, bylo potlačení životně důležité potřeby hledat pravdu o pozemském životě a o jeho naplnění v jediném zdroji, kde by se mohla najít – v našem duchu nebo v tom, co já nazývám Nejvnitřnější Duchovní Myslí. Speciálním umístěním určitých orgánů našeho fyzického těla a způsobem, kterým náš duch vstupuje do své fyzické formy projevu na této Zemi, je ten duch či ta Nejvnitřnější Duchovní Mysl odřezaná od všeho ostatního v nás. Duch je umístěn v našem těle takovým způsobem, že je omezený ve své funkci a vlivu jen na neustálé udržování životního toku od Nejvyššího, díky kterému je naše tělo a naše duše naživu a má život.

Vztah našeho ducha, duše a těla se takto stal tak řečeno velmi omezenou jednosměrnou uličkou. Duch dodává život naší duši a našemu tělu a motivuje naše aktivity, ale naše vědomé uvědomění tohoto faktu nemá žádné přímé zkušenostní základy nebo přímou linii pro komunikaci s naším duchem. A tak mnozí lidé popírají jakoukoliv existenci ducha či duše nebo ji považují za něco, co je nepochopitelné nebo nepřístupné, anebo si myslí, že je to vedlejší produkt našeho těla a přestává existovat se smrtí našeho fyzického těla.

Za těchto podmínek je zřejmé, že jsme fyzicky stavěni takovým způsobem, abychom byli zablokováni od čehokoliv duchovního, a abychom naše neduchovní snahy považovali za přirozené, normální, zdravé a za jediné možné a smysluplné. Takže pochopení a naplnění našeho pozemského života je úplně založené na našich neduchovních aktivitách. Takhle jsme ztratili pravou perspektivu našeho pozemského života.

Když důkladně a pečlivě přezkoumáme tuto situaci, přijdeme jen k jedinému možnému závěru: všechny problémy, mizérie, utrpení, nemoci, nedostatky nebo cokoli, co máme v negativním smyslu, co je jediným jevem našeho každodenního života, je výsledkem ztráty pravé perspektivy, pochopení a naplnění našeho pozemského života. Tudíž ignorování duchovních aspektů našeho pozemského života vytváří všechny naše problémy a mizérie, nehledíc na to, jaké jsou, nebo jakou formu projevu či symptom na sebe berou.

Z tohoto pravidla neexistuje žádná výjimka či výluka.

A přesto, pravé chápání a naplnění pozemského života je možné jedině z duchovního hlediska. Předtím, než mohou být zváženy a náležitě pochopeny, realizovány, projeveny a naplněny všechny ostatní aspekty a faktory našeho pozemského života, musíme nejdříve zvážit a pojmout jeho duchovní aspekty a faktory. Toto je důvod, proč Pán Ježíš Kristus, (kterého nazývám Nejvyšší), prohlásil: "Ale hledejte nejdřív Království Boží a Jeho spravedlnost, a všechny tyto věci vám budou přidány". Jinými slovy, když máme náležité chápání a aplikování duchovních aspektů a faktorů našeho pozemského života, potom budeme mít náležité chápání a aplikování všech ostatních aspektů a faktorů našeho pozemského života. Když vynuceně obcházíme duchovní aspekty, nikdy nemůžeme přijít k náležitému chápání a naplnění jakýchkoli jiných aspektů našeho pozemského života. Nskončíme v ničem jiném než v nespokojenosti, neštěstí,

mizérii a ve všelijakých problémech, jak je to tak živě ilustrováno a demonstrováno historií lidstva od doby výše uvedeného genetického inženýrství a manipulace nejstarší rasy lidí, které jsem nazval pseudotvůrci.

Kvůli této rozhodující, životně důležité a nejdůležitější prioritě, kterou pro nás mají duchovní aspekty našeho pozemského života, je nutné nejdříve se zaobírat naším duchovním životem na této Zemi.

Ale co je duchovní život a jak dojdeme k jeho pochopení a naplnění, abychom my i náš Stvořitel byli úplně spokojeni?

Existují určité základní ideje nebo principy, které nám mohou dát chápání toho, co duchovní život vlastně je a jak jej naplnit během našeho pozemského života:

1. Musíme uvěřit a přijmout ten fakt, že existuje Stvořitel života, Který/Která je Životem Sám/Sama v Sobě a Sám/Sama o Sobě. Našeho Stvořitele nazýváme různými odlišnými jmény, jako například – Bůh, Ježíš Kristus, Duch Svatý, Jehova, Aláh, Budha, Krišna atd. Je důležité, abychom si uvědomili, že i když svého Stvořitele nazýváme mnohými odlišnými jmény, On/Ona je Jediným Bohem Nedělitelným a že neexistuje žádný jiný bůh či bohové, kteří jsou Absolutní nebo kteří jsou schopni stvořit celé Stvoření.

Náš Stvořitel stvořil celé Stvoření ze Sebe Samého/Samé, a ne z ničeho. Jeho/Její Stvoření je proto Jeho/Jejím prodloužením a procesem. Kvůli tomuto faktu je náš Stvořitel vždy přítomen ve všem, co stvořil, jsouc zároveň víc než to, co stvořil a nikdy totožný se Svým Stvořením. Jinými slovy, proces něčeho není to stejné jako to něco. Něco nezávisí na svém procesu či prodloužení, zatím co proces a prodloužení vždy závisí na něčem, z čeho povstává a čeho je prodloužením. Takže my nikdy nemůžeme být bohy, ale Bůh je vždy přítomný v nás. Kdyby Bůh v nás nebyl přítomný, nežili bychom ani zlomek sekundy.

Přirozenost našeho Stvořitele je Absolutně Dobrá a Absolutně Pravdivá, protože je Absolutní Láskou a Absolutní Moudrostí. Kvůli této přirozenosti našeho Stvořitele, od Něj/Ní nikdy nemůže přijít nic negativního, špatného, nedobrého, nepravdivého nebo protivného. Takže Nejvyšší nevytvořil negativní stav nebo pekla, anebo všechny ty odporné a ohavné věci, které prožíváme v našem denním, pozemském životě na této planetě.

Přirozeností našeho Stvořitele je také Absolutní Svoboda a Nezávislost. Proto stvořil všechno a všechny v Absolutní Svobodě a Nezávislosti. Jestliže bylo Jeho/Její Stvoření stvořeno v této kondici, jsouc Jeho/Jejím procesem a prodloužením, každý v Jeho/Jejím Stvoření je svobodný, nezávislý, jedinečný, odlišný, individualizovaný, svérázný, sebe uvědomělý a má plná práva a výsady přijmout nebo odmítnout Boha jako svého Stvořitele. Nikdo není do ničeho nucený. Přijetí této duchovní ideje či principu číslo jedna může být jednou z nejdůležitějších, nevyhnutelných podmínek pro chápání a naplnění našeho duchovního života, který je integrální částí našeho všezahrnujícího pozemského života.

2. Původcem všech problémů a mizérií našeho pozemského života jsou lidé na této Zemi, kteří se v jednom bodu své historie z určitých důležitých duchovních důvodů rozhodli odmítnout Boha jako svého Stvořitele a obrátili se k Němu/Ní zády, neopětováním Božské lásky, moudrosti a pravdy, a všeho pozitivního. Ti lidé se

nazývali pseudotvůrci, kteří v důsledku svého bezbožného aktu utvořili lidskou fyzickou formu, do které násilím vložili ducha každé jednotlivé osoby, aby touto a skrze tuto fyzickou formu byl duch odveden od Boha a všeho duchovního.

Takže to není Bůh, Nejvyšší, náš Stvořitel, který způsobuje naše problémy a nutí nás trpět, abychom byli bídní a neúspěšní a selhali v našich pozemských snahách, ale my sami jsme za toto všechno zodpovědní, protože jsme odmítli nebo zanedbali, anebo nevhodně aplikovali duchovní aspekty našeho pozemského života.

Z tohoto důvodu je možné najít skutečnou pravdu o původu negativního stavu v příběhu o pseudotvůrcích, kteří byli lidmi, kteří žili na této planetě jako lidské bytosti před mnoha milióny let. Nebyl to jakýsi padlý anděl, Lucifer, který se vzbouřil proti Bohu a svedl Adama a Evu k neposlušnosti vůči Božím příkazům, jak tomu mnoho lidí stále ještě věří.

Nikdo, kdo byl stvořen na vysoké úrovni v hodnosti anděla, archanděla, cherubína, serafína atd., by se v důsledku své velmi pozitivní povahy nikdy nemohl rozhodnout opustit Stvořitele. Příběh Lucifera je symbolickou reprezentací tohoto faktu, nepochopeným lidmi a některými anděly, že nikdo není povinný být pozitivní, dokonce ani ten, kdo byl stvořen Nejvyšším jako úplně první sentientní entita. Čili nikdo není nucen, aby byl dobrý a pozitivní. Příběh Lucifera je alegorií, která naznačuje, že nikdo ve Stvoření Nejvyššího není navždy uzamčen v jednom rozpoložení či stavu. Tento příběh vůbec nemá žádný jiný význam. Tato osoba, zvaná Lucifer, který byl údajně synem Božím a bratrem Ježíše, který se z určitých důvodů rozhodl vzbouřit proti svému Otci, nikdy neexistovala.

Je nutné si jednou provždy uvědomit, že Ježíš Kristus nikdy nebyl stvořen jako všichni ostatní, protože, jak On Sám říká, On vždy byl, je a bude. Ježíš Kristus je fyzickou manifestací Boha, Nejvyšším na této Zemi, a proto není odlišnou osobou, údajně bratrem Lucifera. Původní příběh Lucifera a jeho chápání bylo záměrně překrouceno pseudotvůrci a zvětčováno všemi pekly a mnohými náboženstvími za tím účelem, aby nás odvedli od náležitého chápání pravé přirozenosti Nejvyššího, původu negativního stavu a toho, co je vlastně náležitá duchovnost.

Negativní stav mohl logicky vzniknout jen v nejexternějším stupni Stvoření Nejvyššího, a je svou pozicí nejodlehlejší a nejvzdálenější duchovnímu světu anebo čemukoliv duchovnímu. Negativní stav nemůže nikdy povstat z vrcholu duchovního světa, protože ten je čistou kondicí, ale pouze na dně přírodního světa, kde duchovnost pozitivního stavu je ve svém nejexternějším stupni a projevu. Negativní stav nemůže nikdy povstat v něčem, co je Absolutně Pozitivní nebo v nejtěsnější blízkosti k Absolutně Pozitivnímu. Může vzniknout jen v tom stavu, který je nejrelativnější a nejvzdálenější k tomuto Absolutně Pozitivnímu.

Negativnímu stavu bylo Nejvyšším dovoleno dojít k jeho uskutečnění kvůli určitému, velmi důležitému duchovnímu poučení pro všechny v Jeho/Její Stvoření.

Jelikož negativní stav vznikl v nejrelativnější a nejodlehlejší kondici lidí na této Zemi a nemá žádnou relevantnost ani bytí a existenci v pozitivním stavu a v Nejvyšším, nemůže být a existovat navždy. Z tohoto důvodu, když splní svůj účel a vyčerpá svou užitečnost pro pozitivní stav, bude eliminován neboli natrvalo deaktivován.

Uznání a přijetí tohoto druhého duchovního principu nebo ideje tvoří další důležitý zdroj pro náležité chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních aspektů.

3. Nejvyšší, který je jediným jedním Bohem, Stvořitelem, se v jednom bodu v čase, ve formě Ježíše Krista, inkarnoval na planetu Zemi, do negativního stavu, do těla, které bylo původně utvořeno pseudotvůrci, za tím účelem, aby se stal Spasitelem lidstva a celého Stvoření jako i všech v peklech, z negativního stavu.

Takže Nejvyšší učinil Svě Božství lidským. Jinými slovy, On/Ona učinil Svou Božskou Esenci lidskou tím, že se stal lidskou bytostí.

Prostřednictvím tohoto Jeho/Jejího lidského aspektu byl Nejvyšší schopen zažít negativní stav, přemoci jej, podmanit a dostat jej pod Svou kontrolu a dominanci. V procesu Jeho/Jejích bojů s negativním stavem Nejvyšší, Ježíš Kristus, postupně, krok za krokem, vypudil a odstranil všechno zlé ze Svého lidského těla a jeho negativního dědictví a, prostřednictvím tohoto procesu a procesu vzkříšení, učinil Svě tělo Božským. Takže Jeho/Její Lidské bylo učiněno Božským, jako Jeho/Její Božské bylo učiněno Lidským. Ježíš Kristus sjednotil tento lidský aspekt se Svým Božstvím, což On/Ona nazývá I Otcem, a integroval se zpět do Nejvyššího se Svým původním fyzickým tělem.

V důsledku tohoto aktu se Nejvyšší stal přístupným na osobních, individuálních, soukromých, intimních a plně lidských základech.

Od této chvíle, jediný vhodný způsob přístupu k našemu Stvořiteli je prostřednictvím Jeho/Její lidské formy, která byla učiněna Božskou, a která se nazývá Ježíš Kristus. Odmítnutí Božství Ježíše Krista a Jeho/Její Lidské formy, jako také odmítnutí toho faktu, že Bůh se stal tělem a učinil Svě Božské lidským, vede k překroucení a falzifikaci pravé duchovnosti a vši jeho pravdy a je zdrojem většiny duchovních, náboženských a jiných problémů.

Tento třetí bod tvoří další životně důležitý zdroj náležitého chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních aspektů.

4. Experiment s životem bez duchovnosti nebo s falešnou a zkreslenou duchovností, který byl původně uskutečněn pseudotvůrci, způsobil obrovské pustošení a deformaci ve struktuře Stvoření, a v čase a v prostoru. To rezultovalo ve zvláštním stavu. Všichni, co se zúčastnili v tomto a na tomto experimentu, byli vyhozeni z pravého Stvoření a pohlceni tím, co se nazývá Zónou Vymístění. Jinými slovy, stali se vymístěnými ze svého pravého domova. Potom, co se stali vymístěnými, pseudotvůrci ustanovili velmi odlišný stav a rozpoložení, který doposud nebyl v bytí a existenci, který se nazývá peklo. Z této pozice se rozšířili po celé zóně vymístění a začali ovlivňovat vývoj neduchovního života na této planetě a jinde.

Je velmi zřejmé a logické říci, že každý, kdo se otočí zády k Nejvyššímu a odmítne Jeho/Její pozitivní stav a jeho duchovnost, nemůže zůstat na tom stejném místě a v tom stejném stavu, kde je Nejvyšší a kde vládne pozitivní stav a duchovnost. Dva takovéto stavy se vzájemně vylučují. Zůstat v tom stejném stavu a na tom stejném místě s někým, kdo má úplně opačný životní styl, by bylo pro kohokoliv velmi mizerné a nepohodlné. Takže každý, kdo se účastní v negativním stavu, kdo s ním

souhlasí, kdo podporuje, zvětšuje a napájí negativní stav, a kdo miluje a žije negativní stav, a kdo ignoruje duchovní aspekty našeho pozemského života, nežije v pravém vesmíru, ba ani na pravé planetě Zemi, ale namísto toho žije ve vymístěném či dislokovaném vesmíru na planetě Zemi. Toto je důvod, proč nám Ježíš Kristus radil, abychom hledali Království Boží. Ztratili jsme všechn náš kontakt s pravým vesmírem pravého Stvoření. Jsme někde jinde.

Uvědomění si tohoto faktu o negativním stavu v Zóně Vymístění tvoří další důležitý zdroj náležitého chápání a naplnění našeho pozemského života. Jestli poznáme pravdu o všech těchto i jiných záležitostech, pravda nás osvobodí, jak to zdůraznil Ježíš Kristus.

5. Každý, kdo je na této pseudoplanetě Zemi nebo na jakémkoliv jiném místě, či v jakékoliv jiné oblasti Zóny Vymístění (například v peklech), je tu nebo tam na základě své svobody volby, ze své svobodné vůle. Nikdo nebyl donucen k tomu, aby byl částí negativního stavu. Kvůli určitým důležitým duchovním důvodům a poučením jsme všichni souhlasili s tím, abychom přišli sem a stali se ztracenými z našeho pravého domova a ztratili náležitou duchovní perspektivu našeho pozemského života, spolu se ztrátou všech našich vědomých vzpomínek na to, že jsme udělali takovouto volbu. Kvůli těmto dohodám jsme plně zodpovědní za všechno, co se odehrává v našem pozemském životě, do nejmenších detailů. Nikdo jiný se nemá obviňovat.

Jsouc inkarnováni v Zóně Vymístění, kde negativní stav je plně aktivovaný a plně dominuje, ztratili jsme naše vědomé uvědomění a kontakt s bytím a existencí jakýchkoliv světů a jejich obyvatel, jiných, než je ten, ve kterém nyní žijeme. To nás přivedlo k značné duchovní, mentální, emocionální a intelektuální deprivaci, devastaci a izolaci. Toto nás zas vedlo k děláni nesprávných závěrů o našem pozemském životě a o jeho chápání a naplnění. Umístilo nás to do duchovního vakua a hladovění našeho ducha a naší duše, zatímco nás to zároveň staví do pozice přehnané péče o naše tělo a materiální blahobyt. Takže všem aspektům našeho života začal vládnout jednostranný nebo na jednu stranu nakloněný způsob života, vedoucí k neustálým selháním, problémům, nedostatkům, bídě, krizím, atd.

Uvědomění si tohoto důležitého faktu dává našemu pozemskému životu úplně odlišné chápání a význam a staví jeho naplnění do úplně odlišné perspektivy.

6. Jako lidské bytosti, a jako jakékoliv jiné sentientní entity v bytí a existenci, sestáváme z ducha, duše (mentality) a těla. Mezi nimi probíhá neustálá interakce většinou bez našeho vědomého uvědomění. Každá naše složka má své vlastní zákony, potřeby, požadavky, stavy, podmínky a procesy. Každá složka je v nás umístěna odlišně, s odlišným umístěním v hierarchii duchovní organizace. Takže náš duch neustále sídlí v duchovním světě a s jeho obyvateli; naše duše či mentalita sídlí v intermediálním světě duchů a s jeho obyvateli; a samozřejmě, naše fyzická část či tělo sídlí v přírodním světě s jeho obyvateli. Na druhé straně, specifickou genetickou manipulací a inženýrstvím pseudotvůrců byli vytvořeny určité duchovní, mentální a fyzické stavy a jim odpovídající orgány, které následně zapouzdřily našeho pravého ducha, naši pravou mentalitu a naše pravé tělo. Těmito složkami, jsouc násilně a uměle na nás navalených, neustále sídlíme v rozličných peklech, v intermediální Zóně Vymístění a na této pseudozemi.

Kvůli tomuto uspořádání struktury naší mysli jsme obklopeni mnohými světy, mnohými duchy a entitami a mnohými obyvateli jiných oblastí Zóny Vymístění. Ale kvůli původnímu genetickému inženýrství a manipulaci s naší fyzickou formou nejsme si vědomě uvědoměli dodatečných "bytostí" s námi, jiných, než jsou ty, které vnímáme svými fyzickými smysly.

Svámi různými náklonnostmi, tužbami, přáními, žádostmi a přitažlivostí, přitahujeme k sobě a sami jsme přitahováni k mnohým jiným duchům a entitám, které mají ten stejný typ nebo podobné náklonnosti. Takže, svými dobrými a pozitivními myšlenkami, pocity, náklonnostmi, atd., jsme v kontaktu s pozitivními a dobrými duchy a anděly a v jejich přítomnosti. Naproti tomu, našimi negativními myšlenkami, city, náklonnostmi, atd. (jako například hněv, nenávisť, nepřátelství, nečestnost, nenasytnost, závistivost, sobeckost, atd.), jsme v kontaktu a komunikaci se zlými a negativními duchy, démony, satany a ďábly.

Toto je zákon souvztažností a vzájemné spojení každého s každým a všude. Je velmi důležité uznat tuto situaci a naučit se ji využívat pro náš duchovní prospěch, abychom náležitě pochopili a naplnili duchovní aspekty našeho pozemského života. Konec konců, naše pozitivní a dobré stavy a náklonnosti jsou podporovány a rozšiřovány všemi pozitivními a dobrými duchy a anděly a bytostmi, kteří jsou k nám přiděleni a kteří se někdy nazývají našimi Duchovními Rádci. To stejné je naneštěstí pravdou o našich negativních a protivných stavech a náklonnostech, které jsou vehementně podporovány a podněcovány zlými a negativními duchy, démony a k nám přidělenými entitami.

Kvůli výše popsanému uspořádání, a protože náš duch, ve své esenci a substanci, je přímým nadělením Nejvyššího v nás, náš pozemský život není jediný život, který máme. Bez toho, abychom si toho byli vědomě uvědoměli, žijeme mnoho odlišných životů. Na kvalitě a obsahu těchto životů závisí to, co se s námi stane, když jsme připraveni vyjít ze svého fyzického těla a zanechat ho na této Zemi. Toto naznačuje, že náš život pokračuje na zvoleném místě, ve zvoleném stavu a formě potom, co fyzicky zemřeme. Jediná věc v nás, která je schopna zemřít, je naše fyzické tělo, protože je vybudováno z prvků antihmoty této pseudozemě. Tyto prvky hynou a rozpadávají se. Jediná věc, která udržuje tyto prvky pohromadě, je náš duch. Když je užitečnost našeho fyzického těla pro našeho ducha ukončena, duch opouští tělo a tělo se rozpadá na své původní základní částice. Ale po smrti našeho těla všechno ostatní zůstává velmi živé a stejné; náš duch, naše mentalita, naše náklonnosti, naše touhy, naše přání, naše přitažlivosti, atd., všechno zůstává takové, jaké bylo, když naše fyzické tělo přestalo fungovat.

V okamžiku naší fyzické smrti, kdybychom předtím měli jakékoliv náklonnosti a stav mysli, projeví se v plnosti v jiné dimenzi. Kvůli nim se obyčejně připojujeme k těm duchům a entitám, které mají stejný typ náklonností a stavů. Toto je důvod, proč je tak důležité přijmout pozitivní duchovní aspekty během našeho pozemského života a dát je na vrchol našeho seznamu priorit. Jestliže jsme pozitivní a dobří, budeme tam nadále takovíto, ale v progresivnější a rostoucí modalitě. Naproti tomu, když jsme zde negativní a špatní a materialističtí, ta stejná kondice tam bude převládat ve zhoršujícím se stavu regrese, dokud si neuvědomíme marnost této kondice a nezavoláme o pomoc a nezatočíme po změně.

Takže svými volbami udělanými během našeho pozemského života ovlivňujeme náš budoucí osud v duchovním světě, kam jdeme po své fyzické smrti. Toto je pravý

duchovní aspekt našeho pozemského života. Z tohoto důvodu je velmi důležité uznat a přijmout tento šestý bod duchovní reality, abychom náležitě pochopili a naplnili náš pozemský život a jeho duchovní aspekty.

7. Všechno, co je a existuje ve Stvoření Nejvyššího a v Zóně Vymístění, je a existuje kvůli určitým velmi důležitým duchovním důvodům. Bez ohledu na to, jak vzdálené od čehokoliv duchovního se to zdá být, bez ohledu na to, jak se to zdá být pozemské, světské, fyzické, materiální, banální nebo negativní, má to vždy nějakou duchovní souvztažnost, význam a důležitost. Představuje a symbolizuje to něco duchovního. Slouží to nějakému důležitému užitečnému účelu. Ve Stvoření Nejvyššího ani v Zóně Vymístění není tolerováno nic, co neslouží nějakému důležitému, užitečnému účelu. V takovéto službě je její pravá duchovní hodnota.

Proto, bez ohledu na to, kdo jsme, jak jsme inteligentní, nebo jak jsme mentálně retardovaní, bez ohledu na to, co se odehrává v našem každodenním životě, bez ohledu na to, co by to mohlo být, bez ohledu na to jak je to mizerné, toto všechno slouží nějakému velmi důležitému duchovnímu účelu. Je to dovoleno proto, aby mohla přijít do své plodné zralosti nějaká významná a smysluplná poučení a lekce pro náš vlastní duchovní prospěch. Toto je pravda bez ohledu na to, jestli si jsme, nebo nejsme vědomě uvědoměli toho, že tyto události a příhody našeho každodenního, pozemského života, slouží takovému důležitému duchovnímu účelu. Takže tomuto účelu slouží každá lidská bytost, ať už je to génius Einsteinova kalibru, nebo je to idiot, který se nedokáže postarat dokonce ani o své základní potřeby.

Z tohoto důvodu je velmi důležité být si vědom tohoto faktu pro náležité pochopení a naplnění našeho pozemského života a využít to k svému vlastnímu pozitivnímu prospěchu. Když se naučíme naše lekce na věcech, které se nám stávají nebo z naší pozice, nebo z toho, jací jsme, staneme se schopni vyhnout se opětovnému výskytu nepotřebných negativních událostí v našem životě. Ty se znovu vyskytují proto, aby nám připomenuly, že jsme se dosud nenaučili své lekce. Mnohým zbytečným, mizerným situacím v našem pozemském životě bychom se mohli vyhnout, kdybychom se naučili dívat se na všechny události jako na takové, které mají pro nás nějaký význam a že jsou pro naše duchovní poučení. Kdybychom se záměrně vyhnuli tomuto poučení, nebo kdybychom se nedokázali poučit, protivné události v našem životě se budou neustále znovu vyskytovat, dokud nezačneme věnovat náležitou pozornost našemu duchovnímu blahobytu. Většina událostí našeho pozemského života jsou obyčejně buď důležitá varování, že v tom způsobu, jakým chápeme a naplňujeme náš pozemský život, je něco velmi špatné, nebo jsou potvrzeními toho, že jdeme správným směrem. Jelikož všechno slouží takovému užítku pro nás i pro každého ve Stvoření Nejvyššího a v celé Zóně Vymístění, má to v tomto užítku svou pravou duchovní hodnotu.

8. Duchovní aspekty našeho pozemského života je možno najít v tom faktu, že ten je scénou, na které se rozvíjí a projevuje, ilustruje a demonstruje povaha negativního stavu a všechny jeho souboje a války, které vede proti pozitivnímu stavu. Ze své svobodné vůle jsme si zvolili stát se bitevním polem pro síly dobra a zla, a být aktivně angažováni při určování konečného výsledku tohoto duchovního zápasu.

Takže všechny naše aktivity, sympatie i antipatie, nálady, pocity, rozhodnutí, angažování, vztahy, volby a způsob, jakým žijeme náš pozemský život, a způsob, jakým působíme, nejsou ničím jiným, než strategiemi pro tuto rozhodující duchovní

válku a její bitvy a příspěvky k jejich konečnému výsledku. Ve většině případů nemáme žádnou vědomou ideu, že se aktivně zúčastňujeme v této válce.

Tato situace naznačuje, že všichni jsme vybaveni určitými nástroji, zbraněmi, schopnostmi, dary, talenty, atd., které nám umožňují náležitě fungovat během našeho pozemského života a přispívat svým dílem k výsledku duchovní války a k náležité a jasné manifestaci pravé povahy negativního stavu, která oponuje pravé povaze pozitivního stavu. Proto je to naše duchovní povinnost vzhledem ke všem, kteří jsou s námi ze všech dalších dimenzí (a nejen k těm, které vidíme a slyšíme našima fyzickými očima a ušima či smysly), naučit se, jak náležitě a plně aktualizovat, využít, realizovat a dát k dobrému užítku všechno, co máme. Když dovolíme určitým věcem, aby v nás zůstaly nečinné a dřímající, posilujeme negativní stav v podkopávání našeho vlastního úsilí žít produktivní a naplňující život na této planetě. Ničíme naši budoucnost a přispíváme k dočasnému triumfu negativního stavu. Toto pomáhá negativnímu stavu prodlužovat jeho bytí a existenci.

Velmi důležité je být si vědomi tohoto osmého bodu duchovnosti, přijmout jej a konat podle něho, protože klade význam našeho života do úplně odlišné perspektivy. Dává nám pravé pochopení a možnost náležitého naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních aspektů.

9. Abychom náležitě chápali a naplnili duchovní aspekty našeho pozemského života, musíme se naučit následující důležitý duchovní fakt:

Náležitá procedura všeho ve Stvoření je zevnitř směrem ven, z vnitřku k vnějšku, z niternosti k externosti. Ze zevnějšku není možné získat žádné pochopení a pravdu. Proto je marné snažit se hledat jakékoliv poznání mimo nás samé. Pokud se vyhýbáme sobě samým, našemu vlastnímu nitru, jsme odsouzeni k tomu, abychom zůstali slepí a zmatení ohledně sebe samých, ohledně našeho pozemského života a ohledně všeho ostatního.

Je těžké se učit na zkušenostech jiných lidí. Proto nás nikdo nemůže naučit, jak žít naše vlastní pozemské životy. Informace o nás není dostupná nikomu jinému než nám. Jinak by jiní lidé byli námi a my bychom nebyli my.

Pod vlivem negativního stavu jsme zapomněli na náš nejnvnitřnější život, kde jsou uskladněny všechny odpovědi na naše otázky. Naneštěstí, pod vlivem negativního stavu se mnozí z nás dokonce ani nezajímají o kladení jakýchkoliv otázek o čemkoliv, nebo se zajímají jen o nedůležité, přechodné, materiální záležitosti. Někteří lidé se vůbec nezajímají o poznání duchovních aspektů svého pozemského života. Toto je tragédií lidstva a všech jeho problémů. Jestliže máme někdy eliminovat negativní stav z našeho pozemského života, musíme odstranit náš nezáměr o své duchovní já a o duchovní aspekty našeho pozemského života, odkud všechno ostatní vzniká a povstává. Z problémů a běd našeho pozemského života, který je pod vládou negativního stavu, neexistuje žádné jiné východisko.

Devátý bod tohoto duchovního uvědomění nám dává metodologický nástroj na objevení hlubšího smyslu, chápání a naplnění našeho pozemského života a jeho duchovních aspektů.

Uznání, přijetí, začlenění a aktualizace těchto nebo podobných bodů duchovnosti, mohou být považovány za péči o duchovní aspekty našeho každodenního života.

Takže, uznání, přijetí, ztělesnění si a uskutečnění těchto nebo podobných bodů duchovnosti je možno považovat za pečování o duchovní aspekty našeho každodenního života.

Ale jak se pustit do praktikování těchto duchovních aspektů v našem každodenním pozemském životě?

Jednou z nejlepších a neúčinnějších cest je pevný, osobní závazek vykonávat na každodenní bázi následujícím nebo podobným způsobem určitá duchovní cvičení:

DUCHOVNÍ CVIČENÍ

1. Řekni si, že od nynějška jsi pevně rozhodnut trávit určitý čas soukromě sám se sebou, bez toho, abys byl někým rušen. Toto je třeba dělat na každodenní bázi. Když máš děti, oznam jim, že toto bude od této chvíle tvým každodenním pravidlem a že tě nemá Nikdo ani nic rušit, jediné v naléhavém případě. Budeš překvapen, když zjistíš, že dokonce i děti se dokážou naučit respektovat tvé duchovní potřeby. Řekni si, že si přeješ a toužíš objevit své já, poznat své já a být dobrý k sobě a jiným.

2. Dej si závazek, že budeš mluvit se sebou nejméně dva nebo třikrát denně, půlhodinu nebo více, nebo tak dlouho, jak je potřeba a jak považuješ pro sebe za správné.

3. Udělej si pohodlí ve svém polohovatelném nebo v nějakém jiném pohodlném křesle, uvolni si tělo, zavři oči, zhluboka se nadýchni a na nic nemysli. Strav pár minut v tomto pěkném, příjemném, uvolněném stavu, ujistíš se, že je v tobě všechno uvolněné a že na nic nemyslíš.

4. Při tom, jak příjemně a pohodlně relaxuješ, představ si, vyobraz si a vizualizuj si, že sedíš na vrcholu krásné, příjemné, teplé, pohodlné a zelené hory. Řekni si, že toto je speciální místo, které se stává tvou soukromou svatyní, kde není dovoleno být či vstoupit nikomu či ničemu, co je rušivého, problematického, škodlivého, zlého charakteru.

5. Řekni si, že účelem tvého pobytu na vrcholu tvé duchovní hory ve své soukromé svatyni – je dozvědět se, jak máš správně pochopit a naplnit duchovní aspekty svého pozemského života ve prospěch všech ve Stvoření Nejvyššího a ve prospěch těch, kteří jsou uvězněni v Zóně Vymístění. A z toho důvodu vyzýváš své právo a privilegium, bez jakékoliv postranní motivace, být v kontaktu a komunikaci jen se svým pravým Stvořitelem a se všemi svými pozitivními a pravými Duchovními rádci a pomocníky a se svou pravou Vnitřní myslí.

6. Pokorně popros, aby ti dali správné odpovědi na tvé otázky jakýmkoliv způsobem, jakým si přejí. Možná s tebou budou přímo mluvit ve tvém sluchu nebo v tvé hlavě, nebo ideami přicházejícími do tvé mysli, nebo zábleskem odpovědi před tvým zrakem, nebo mentálním zapisováním odpovědi na čistou školní tabuli, která se za tím účelem nachází na vrcholu tvé duchovní hory.

7. Popros je, aby ti zjevili, které jsou tvé palčivé problémy a potřeby a jaký je skutečný stav tvého duchovního života, probádej a proveď se pečlivě s cílem zjistit, jak ses vzdálil svému duchovnímu uvědomění a zeptej se, co je potřeba udělat, abys zlepšil svou situaci v tomto ohledu. Medituj a pozorně diskutuj o výše uvedených devíti bodech duchovnosti a zeptej se sebe samého, jestli jim všem nebo části z nich skutečně věříš a do jaké míry jim věříš a do jaké míry uplatňuješ to poznání ve svém životě. Konec konců, požehnaní jsme jen tehdy, když víme a když tak konáme. Zeptej se, jaký je účel tvého života a jaký je nejlepší způsob, jak se pustit do naplnění toho účelu na této zemi.

8. Popros Nejvyššího o milosrdenství a odpuštění, že si tak dlouho zanedbával svůj duchovní život a že jsi nabyl tak mnoho problémů a ego stavů, které ti stojí v cestě a které ti zastiňují správné duchovní Uvědomění. Popros o pomoc při tom, abys předešel v budoucnosti svému návratu zpět k předešlému kontraproduktivnímu a v podstatě neduchovnímu životnímu stylu. Naslouchej pozorně všemu, co budeš slyšet a co k tobě přijde, a dej si závazek, že se budeš řídit všemi pozitivními a dobrými radami a návrhy, o kterých ti tvá intuice sdělí, že přicházejí od pravého Nejvyššího. Nauč se spoléhat se výlučně na svou intuici. Když máš jakékoliv stísněné pocity během pobytu na vrcholu své duchovní hory, ať přijmeš cokoliv za takových podmínek, nepřichází to od pravého Nejvyššího a měl bys to ignorovat. Ale nejdříve prozkoumej, co je zdrojem tvé stísněnosti a odhal pravdu o tom zdroji. Popros pravého Nejvyššího, aby odstranil každého a všechno, co není součástí pozitivního stavu a co je tam k tomu, aby tě to svedlo, pomýlilo, nebo ranilo či ublížilo ti, nebo tě drželo v předešlé neduchovní kondici a stavu, nutíc tě sklouznout zpět do většího množství problémů. Řekni všem takovým negativním duchům, že ze své vlastní svobodné vůle a svou vlastní svobodnou volbou se zavazuješ, že se zbavíš všeho negativního, škodlivého a zlého ve svém životě a že od této chvíle jsi pod ochranou pravého Nejvyššího, svých pravých Duchovních rádců a své pravé Vnitřní Mysli. Obklop se zářivě bílým světlem a udržuj vrchol své duchovní hory a sebe samého proniknutého a ozářeného bílým světlem přicházejícím z východní strany vrcholu své duchovní hory, od slunce, kde je Nejvyšší.

9. Dej si sugesce, že budeš mít touhu a potřebu a nutkání každodenně komunikovat se sebou, s pravým Nejvyšším a se svými pravými Duchovními rádci, pokud možno dva či třikrát denně, a že si dáš závazek, že tak budeš činit bez jakéhokoliv zdráhání se. Velmi pozorně prozkoumej své každodenní aktivity a zjisti si, kolik času promrháš nicotností. Odstraň to mrhání a trav ten čas se sebou na vrcholu své duchovní hory. Když skončíš, otevřeš oči a budeš svěží a čilý, s jasnou hlavou a plný pozitivních a dobrých pocitů a myšlenek.

Pokud neustále vykonáváme tento nebo podobný druh duchovního cvičení, získáme skutečné pochopení našeho pozemského života a naplníme ten život ke spokojenosti našeho Stvořitele i sebe samých. Tímto způsobem se dobře postaráme o duchovní aspekty našeho pozemského života a začneme žít skutečně duchovní život.

Musíme si však být vědomi nebezpečí upadnutí do rituálního a návykového přístupu nebo zautomatizování těchto cvičení. Návyk, rituálnost a automatizace těchto cvičení je smrtelným nepřítelem pro naplnění požadavků na vskutku duchovní život. Abychom se vyhnuli ocitnutí se v tomto smrtelném nebezpečí, musíme neustále přicházet s čerstvými ideami, situacemi, příklady, otázkami a hledáním. Musíme se aktivně angažovat a být aktivními účastníky, nacházejíc vždy něco nového a

vzrušujícího, na čem bychom pracovali. Radou je dávat si na každodenní bázi sugesce, že se vyhneme tomuto nebezpečství, vyhnout se rutinnímu a nudnému aspektu této práce, a že budeme vždy vzrušení a těšící se na naše sezení samých se sebou, dokonce i když někdy nedostaneme žádnou odpověď nebo se nic zvláštního nestane. Ten druhý případ je zkouškou naší vytrvalosti, houževnatosti, rozhodnosti, trpělivosti a usilovnosti při neustálém vykonávání našich duchovních cvičení, dokonce, i kdyby se určitou chvíli nic nedělo. Takové testy jsou nevyhnutelnou a důležitou součástí našeho duchovního studia a našeho duchovního života.

Kvůli podrobnějšímu, rozsáhlejšímu a hlubšímu chápání a praktikování duchovního života si prohlédněte velmi podrobná zjevení a postupy uvedené v knize „Kdo jsi a proč jsi zde?“ a v některých dalších knihách, jejichž seznam je uveden na konci této knihy.